

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/117/2014
Identifikačné číslo spisu:	2509208527
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2509208527.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI, s. r. o., Vajanského nábrežie 5, 811 02 Bratislava, IČO: 36 715 638, proti povinnej: Z. H., nar. X. S. XXXX, bytom R., o vymoženie 782,54 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 5Er/2367/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. júna 2012, č. k. 3CoE/24/2012-32, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnnej sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany uznesením z 29. septembra 2011 č. k. 5Er/2367/2009-11 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti.

Súd prvého stupňa mal za to, že zmluva o úvere, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, je spotrebiteľskou zmluvou. Rozhodcovská doložka je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú dodávateľ opakovane používa v rámci svojej podnikateľskej činnosti pri uzatváraní zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Je súčasťou štandardných podmienok, preto vzniká riziko, že spotrebiteľ nepoukáže na jej neprijateľnosť. V záujme ochrany spotrebiteľa je v súvislosti s rozhodcovskou doložkou nevyhnutné, aby mal spotrebiteľ možnosť požiadať o ochranu všeobecný súd. Rozhodcovská doložka zakotvená v zmluvných dojednaniach, túto požiadavku ochrany spotrebiteľa nenapĺňa. Predmetnú rozhodcovskú doložku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) absolútne neplatná. Súd mal za to, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný rozhodcom, ktorý svoju právomoc na prejednanie a rozhodnutie veci odvodil od absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky, nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 Exekučného poriadku, a preto exekúciu na jeho podklade nemožno vykonať.

Krajský súd v Trnave uznesením z 28. júna 2012 č. k. 3CoE/24/2012-32 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd konštatoval, že právny vzťah medzi oprávneným a povinnou, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere, je vzťahom spotrebiteľským. Konštatoval, že postup súdu prvého stupňa pri preskúmaní rozhodcovskej doložky je súladný so zákonom. Podľa odvolacieho súdu rozhodcovská doložka znemožnila povinnej dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Takto dojednaná rozhodcovská doložka spôsobila hrubú jednostrannú výhodnosť pre dodávateľa, pretože výber rozhodcu dodávateľom nemal spotrebiteľ možnosť ovplyvniť a vzhľadom na svoje slabšie postavenie v tomto vzťahu mohol zmluvu, ktorá bola vopred pripravená len ako celok prijať alebo odmietnuť. V danom prípade nešlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Predmetná rozhodcovská doložka preto bola správne súdom prvého stupňa posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Odvolací súd uzavrel, že rozhodcovský súd vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej doložky vôbec nemal právomoc daný spor rozhodovať, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenia súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu, lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), c) odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), d) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho podaného dovolania tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 70/2012, 3 ECdo 63/2013, 3 Cdo 30/2013, 3 Cdo 44/2013, 3 ECdo 4/2013, 3 ECdo 94/2013, 3 ECdo 92/2013, 3 ECdo 135/2013, 1 ECdo 221/2013, 4 ECdo 266/2013, 5 ECdo 3/2014, 6 ECdo 264/2013, 7 ECdo 46/2013, 7 ECdo 82/2013, 7 ECdo 156/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 99/2014, 5 Oboer 56/2013, 1 Cdo 280/2012, 2 Cdo 385/2012, 6 Cdo 465/2012, 6 Cdo 335/2012. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.